

Ólavssøkan varð hildin í besta veðri

Hóast sólin kanska ikki skein so nógv, var alla tíðina lýtt og gott veður á hesi Ólavssøkuni, og av tí sama var lív í havnargøtum frá morgni til myrkurs alla hátíðina

Ikki er óvanligt, at fólk fyri-
reika seg væl til Ólavssøkuna,
hvat klæðum viðvikur. Tað
hefur so mangan vist seg, at

okkurt meira ella minni aðlið
kann gera fólk iggjøgnum, og
tað kemur illa við, tá stásið
frammanundan er leitað

fram, so tjóðarhátíðin kann
verða hildin á rættan hátt.

Oivað mundi onkur eisini
hesa Ólavssøkuna hava dubb-
að seg væl – men alt samalt
uttan grund, skuldi tað visa
seg. Tí veðrið hesaferð var av
tí allarbesta til eina Ólavssøku.

Kanska sólin ikki skein so
lystuliga, sum hon mangan
hefur gjørt tað, men turt var
allur triggjar dagarnar. Bert
okkurt hendinga aðlið var,
men tá vóru gøturnar helst
ikki so fullar av fólki, tí hetta
var um morgunin – ella sum
hjá onkrum, ið helt leingi á
seint um náttina.

At veðrið var so gott, hevði
eisini sína ávirkan á hyrin hjá
fólki, tí fjöldin var mangan
stór, ið válaði oman og niðan
eftir havnargøtum. Fólk
góvu sær stundir at prátta og
hugna sær – og tað mundi
vera torført at leggja teinin
frá Kongabrunni og niðan til
Sjónleikarhúsið aftur um seg
innan fyrri stutta tíð – tjukt var
fyri, og so var alla tíðina onk-
ur, ið vildi heilsa uppá: Skyld-
fólk ella kenningar, tú ikki
hefur hitt leingi...

Sum vanligt vóru tað eisini
børnini, ið vóru miðdepilin
hesaferð, og vakrari sjón er
neyvan at finna uttan hesi
smáu í føroyska bunanum –
gjarna saman við foreldrum,
ið somuleiðis vóru klædd til
høvið.

Kanska fjöldin hevur verið
størri okkurt árið, men hesa-
ferð var veðrið tó betur, enn
tað hevur verið í mong ár.

Ikki minst mundi lutan á
Vaglinum Ólavssøkukvøld fáa
hugtakandi árin á gestirnar,
tá stóra mannfjöldin sang í

felag við Olavi Hátún sum
forsangara. Hetta er ein tátt-
ur, um savnar fólk um nakad-
heilt serføroyskt – tað er bert
til onkran stóran fótbóltsdyst
uttan fyrri landoddarnar, at so
mong menniskju kunnu fá-
ast at syngja í senn...

væl at styrkivenja, sigur
Regin Vágadal.

Kennir tann sterkasta

Og serisurur er hann. Fýra
ferðir um vikuna er hann í
Fragd og Fimi í Havn og
venur triggjar tímar hvørja
ferð, og onkuntíð hevur
hann eisini havt samband
við heimsins sterkasta
mann, íslendingin Magnus
Ver Magnussen, sum hevur
verið fúsar at geva góð ráð.

-Fyrstu ferð, eg hittu hann,
var í 1991, tá eg og ein
vinmaður vóru í Íslandi og
vandu. Vit hildu, at hesin
maðurin sá so kendur út, og
fóru so yvir at tosa við hann.
Já, tað var Magnus, og so
práttaðu vit eina løtu. Í fjør
var eg so aftur í Íslandi, og tá
hjálpsti hann til við venj-
ingini. Heimsins sterkasti
er fittur og hjálpsamur maður,
sigur Regin Vágadal.

Um Regin nakrantíð verður
eins sterkur og Magnus
Ver Magnussen, man vera
ivasamt. Men nakar pin-
gingur er okkara sterkasti
kortini ikki í mun til heims-

ins sterkasta.

Í rættstøðulyft, tað er frá
gólvinum og upp til miðju-
na, lyftir Regin 285 kg,
meðan Magnus lyftir 380
kg, í honkpress klárar Regin
210 kg, meðan Magnus
tekur 245 kg, og í beinbendi
stendur Regin seg við 282
kg, meðan heimsins sterk-
asti boyggir knøini við
400,5 kg á herðunum.

uni

Ørgrynni av fólki
noyddist at standa uttan
fyri ítróttarhøllina
Ólavssøkudag,
tí fullsett var inni

